

VAKANTIE

Salamanca (2)

De oudste generatie is in Salamanca van nature conservatief. Altijd geweest ook. Kerk, leger (de hertogin van Alva heeft er nog een paleis), adel en wetenschap schragen de stad al eeuwen. Met weemoed denken de oudjes terug aan de tijd dat generalissimo Franco het vaderland bestierde. Bejaarde moeders schuifelen tot hun laatste snik op het ritme van de heiligenkalender naar hun kerk om de hoek. In de namiddag prevelen weduwen in de koele schemering van San Martín (Romaans, 12e eeuw vlak buiten de plaza mayor) in de voorste banken met elkaar de rozenkrans. Het gebed is een mooie cadans van herhalingen. Met veel Santa Maria madre. Het kabbelt troostrijk, als een beekje. De buiten op straat drentelende oudere heren dragen beigebruine broeken met een scherpe vouw erin, de riem hoog tussen buik en borst. Na het middagslaapje sloffen ze naar de bingohal. Of ze drinken wat op hun terras, bestellen een slap bakje café con leche corto de café. Hun krant is niet El País maar de ABC, een rechts blad dat dertig jaar terug al op tabloid uitkwam. ABC vraagt zich altijd af hoe het verder moet met de wereld. Net als die stevig gestoerde evangelist die zich rond een uur of één staande op een bankje op het plein tot de vrouwen op de terrassen richtte, en hen uitschold voor hoer. Ze noemden hem el predicador, de predikant. De man was erg storend voor zijn omgeving. Soms was iemand het zat, dan kreeg-ie een tik, maar hij tuerde maar door dat alle gemintrote dames op het terras eeuwig zouden branden in de hel. Ten slotte nam de politie hem mee. Een uurtje later liep-ie alweer schreeuwend rond. De dienders werden ze ook gek van hem.

HANS HOOGENBOOM

UITGELATEN

HDC MEDIA

'Sarah is lief, vrolijk en erg bijdehand'

Hond: Sarah (8) teckel
Baas: Heleen van den Hengel (79) uit Bussum
Waar: Randweg Bussum

„Sarah is lief, vrolijk, pittig, eigenzinnig en ontzettend bijdehand. Als ik de hei op wil, blijft ze gewoon staan en kijkt de andere kant op. Dan moet je echt geduld hebben. Dat heb ik moeten leren. Teckels zijn ongelukkig eigenwijs. Ik kom hier elke dag met haar. Ik ben gek op dieren. Heb altijd katten en honden gehad. Vijf jaar geleden heb ik Sarah gekregen. Ze kwam uit een gezin met veel kinderen en honden. Ze was verschrikkelijk mager. Ik denk dat ze tussen al die honden pas bij de voerbak kwam als die al leeg was. Ik moest haar van de dierenarts maar een beetje verwennen. Dat heb ik gedaan en nu is ze eigenlijk een beetje te zwaar. Sarah heeft net twee maanden bij mijn dochter gelogeed omdat ik een nieuwe knie heb gekregen. Ik miste haar ontzettend. Gelukkig kwam mijn dochter een paar keer per week eten brengen en dan kwam Sarah altijd mee. Als ik op vakantie ga dan past mijn dochter ook altijd op haar.”

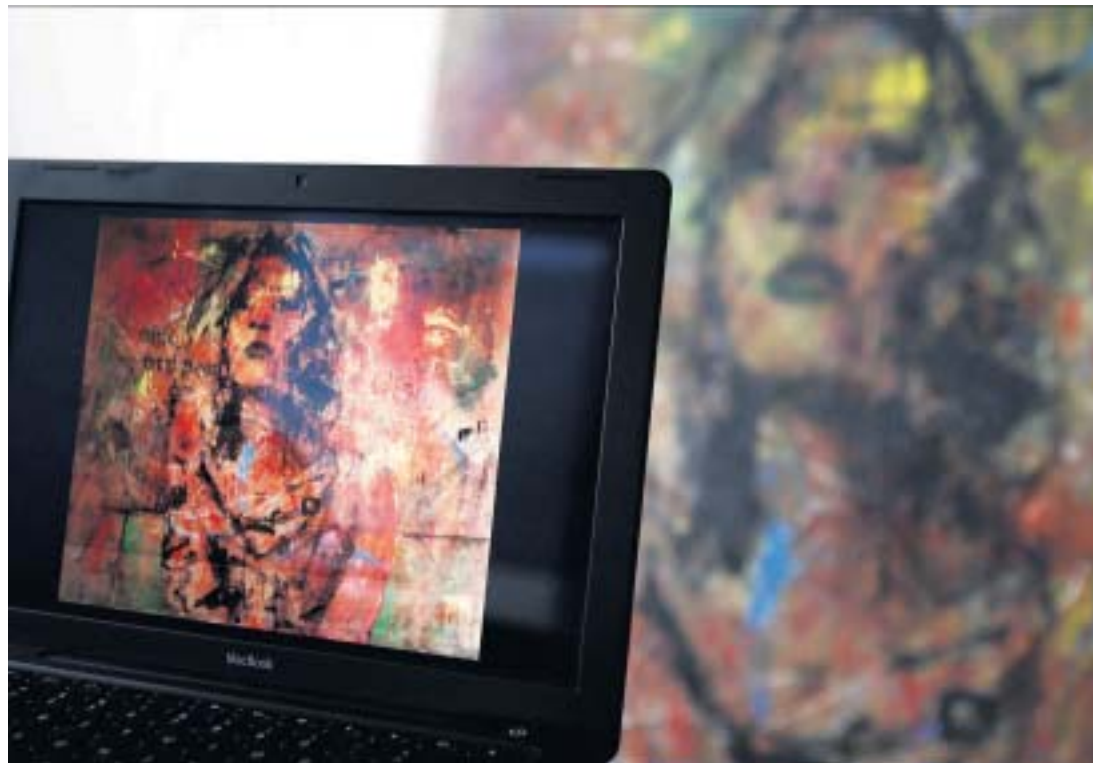
Jeffrey Nieuwenhuijs en Thomas van Remmerden.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Jeffrey Nieuwenhuijs en Thomas van Remmerden verkopen kleurrijke kunst
Kans voor aanstormende kunstenaars

Wie: Jeffrey Nieuwenhuijs (28) en Thomas van Remmerden (28)
Wat: kunst van jonge, opkomende kunstenaars
Waar: www.kunstis.com

DOOR SIMONE STEVENS
HILVERSUM - De online kunstgalerie Kunst Is van de Hilversumse vrienden Jeffrey Nieuwenhuijs (28) en Thomas van Remmerden (28) ging vorig jaar de lucht in. „We verkopen moderne en betaalbare kunst van jonge, aanstormende kunstenaars”, zegt Nieuwenhuijs. De Hilversummer heeft het diploma van de hbo-opleiding Vrijtijdsmanagement op zak. „Ik hou van organiseren, dat zit in mijn bloed, van een vriendentje tot een Art Event. Ik vind het leuk om mensen te enthousiasmeren, daarnaast draai ik muziek als DJ, maar dat is gewoon een hobby.” Nieuwenhuijs wilde eigenlijk als projectleider in de evenementenwereld gaan werken, maar zover is het (nog) niet gekomen. „Tijdens mijn opleiding wilde ik al iets voor mezelf beginnen, maar dan wel samen met iemand. Iemand die met je meedenkt en zo nodig op de rem trapt. Thomas ken ik al heel lang. We zijn gaan nadenken wat we zouden kunnen gaan doen.”

Schilderij van Bert Maurits op oude PTT-postzak.

Dat was eind 2008. Het jaar daarop ging de online kunstgalerie met moderne kunst van start. „Het zijn allemaal fantastische, kleurrijke kunstwerken van jonge, opkomende kunstenaars. Kunst is voor veel mensen een ver-van-mijn-bedshow.

Ze denken dat een schilderij heel erg duur is of vinden de drempel naar een galerie te hoog. Wij vinden dat iedereen van kunst moet kunnen genieten en een schilderij moet kunnen aanschaffen. Een schilderij kan trouwens acht dagen op

proef worden 'uitgeprobeerd' om te kijken of het wel staat boven je bank. Je moet een schilderij toch in het echt zien om het goed te kunnen beoordelen.” Via beurzen en internet vond en benaderde Nieuwenhuijs diver-

Steeds meer mensen winkelen via internet. Webwinkels schieten dan ook als paddenstoelen uit de grond. Ook in deze regio hebben tal van winkels hun virtuele deuren geopend. De Gooiene Eemlander publiceert hierover een serie. Vandaag: Kunst Is.

se jonge kunstenaars. Momenteel telt het bestand zo'n vijftiendertig kunstenaars, samen goed voor tussen de twee- en driehonderd werken. „Wij geven hen een kans. Beginnende kunstenaars vinden het vaak moeilijk om hun werk aan de man te brengen.” De twee timmeren aan de weg met 'weggeefacties' in bladen als Cosmopolitan en Viva. Ook gaan ze vanaf september samenwerken met het televisieprogramma TV Makelaar. „Dan kunnen de kijkers de werken van Kunst Is bewonderen.”

GOOISE GEHEIMEN

DOOR RONALD FRISART

Godebald heeft graaf Floris ingelicht over zijn gesprek met abdis Godelinde. Nu is het wachten op een reactie. Die blijft verdacht lang uit.

101. Abdis Godelinde geeft zich niet zomaar gewonnen

Een week was Godebald nu al terug van zijn missie naar de Elterberg, maar van daar was nog steeds niets vernomen. Het verontrustte graaf Floris en Godebald niet, maar opvallend vonden ze het wel. Die Godelinde hoefde toch niet etindelooz na te denken? Nadat opnieuw een week was verlopen, begonnen ze zich werkelijk zorgen te maken. Het kon toch niet waar wezen dat Godelinde helemaal niets meer van zich liet horen?

Aan het einde van de derde week na Godebalds terugkeer – graaf Floris en hij verbleven inmiddels in Den Haag – kwam echter Jan, de bode van graaf Floris, aangesnel. Hij had verondersteld dat de graaf niet meer in Haarlem zou zijn en was dus maar naar Den Haag gegalopperd. Slimme Jan! Wat hij te melden had, was eenvoudig: „Abdis Godelinde verzoekt Godebald om haar voor een tweede gesprek te ontmoeten”. Reeds de volgende dag trokken Godebald en Jan opnieuw oostwaarts.

„Zoals u weet, Godebald, heb ik de tijd genomen om na te denken over de verhalen die u me tijdens ons eerste gesprek hebt verteld”, begon de abdis, nadat ze de oude Godebald ten tweede male in haar klooster had toegelaten. „U zult, namens graaf Floris, aangesnel. Hij had verondersteld dat de graaf niet meer in Haarlem zou zijn en was dus maar naar Den Haag gegalopperd. Slimme Jan! Wat hij te melden had, was eenvoudig: „Abdis Godelinde verzoekt Godebald om haar voor een tweede gesprek te ontmoeten”. Reeds de volgende dag trokken Godebald en Jan opnieuw oostwaarts.

„Dan kan ik u zeggen, dat ik bij nader inzien niet zo heel erg onder de indruk ben van wat u me hebt verteld. Zoals ik al eerder zei, heb ik er geen moeite mee als mijn afstamming van graaf Wichman breder bekend wordt. In de tweede plaats hebt u me over een moord en een onschuldig gehangene wel een dramatisch verhaal verteld, maar het is niet meer dan een verhaal. Het zijn beweringen en ieder bewijs dat het werkelijk zo is gegaan ontbreekt.”

De abdis zweeg. Onderzoekend bekeek ze het gezicht van Godebald. Hoe zou hij reageren? Nadat hij even had nagedacht, nam Godebald nu het woord.

„Edele abdis, daar hebt u inderdaad een punt. U zou de graaf van Holland kunnen uitdagen schriftelijk bewijs van dat afschuwelijke verhaal te leveren. Ik moet u echter wel waarschuwen. Indien u hem daartoe belooft uit te dagen, dan zal graaf Floris mensen uitzenden en dat schriftelijke bewijs zeker leveren. Het enige wat u daarmee volgens mij wint, is wat tijd.”

„Goede Godebald, ik neem aan dat u, volgens mij een verstandig man, wel inziet dat u nu bluft.” „Toch niet abdis, toch niet. Ik verzeker u dat graaf Floris desgewenst het schriftelijke bewijs kan leveren. Maar er is nog iets. Want vanuit de Elzas heeft graaf Floris van diverse kanten nog een ander verhaal vernomen.”

„Ach, nóg een fabeltje? Wat mag dat dan wel wezen?”

„Ik vrees, edele abdis, dat graaf Floris ook gegevens hebben bereikt die uw persoon betreffen. Een geschiedenis door hoogstaande en betrouwbare personen verteld. Ik moet u daarom adviseren graaf Floris niet uit te dagen. Hij doet het volgens mij bij voorkeur niet, maar als u hem tart, zal hij in onze streken dit deel van uw persoonlijke geschiedenis aan de openbaarheid prijsgeven.”

Godebald dacht dat de abdis nu wel zou zwichten. Maar toen hij haar aankeek, verblijkte of verblouste ze niet. Met haar helderblauwe ogen keek ze hem ijskoud aan.

In de volgende aflevering deelt Godebald de genadeklap uit.

Herderlijk Schaapskudde bij de pastorie in Laren

LAREN - Het gezag kijkt toe, maar lijkt niet in te grijpen als dit schaap in alle rust zich te goed doet aan het groen, bij de pastorie van St. Jan in Laren. De tocht van de Gooise kudde door de regio baarde vorig jaar flink wat

opzien en zorgde voor opvallende taferelen, zoals hier. Een herder is niet te zien, maar die kan niet ver zijn tocht? Foto uit het boek Bij ons in het Gooi van Bussummer Bert Verhooff. www.boekenvandekerk.nl